

Sygn. akt: I 1 C 1914/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	protokolant Monika Welka

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2016 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa P. (...) z siedzibą we W.

przeciwko H. L.

o zapłatę

I. Oddała powództwo

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód P. (...) z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego H. L. kwoty 3.676,33 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż powyższe zobowiązanie pozwanego wynika z umowy o zawartej przez pozwanego z Bank (...) SA dotyczącej karty kredytowej. Konsekwencją nie uregulowania zobowiązania z tytułu zobowiązań zaciągniętych tą kartą było powstanie zaległości w wysokości 3.676,33 złotych. Przedmiotowa wierzytelność w drodze umowy cesji z dnia 26 listopada 2014 r. została przeniesiona przez Bank (...) SA (...) S.A. na rzecz P. (...) z siedzibą we W.. Wobec powyższego powód skutecznie nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego stając się tym samym aktualnym wierzycielem.

/pozew – karty 2-3/

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, zaś na rozprawie w dniu 27 stycznia 2016 r. dodatkowo wniósł o oddalenie powództwa z uwagi na nieudowodnienie wysokości roszczenia i nie wykazania sposobu jego wyliczenia

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwanego oraz Bank (...) SA łączyła umowa o kartę kredytową z dnia 29 stycznia 2008 r.

/okoliczność bezsporna/

W dniu 4 marca 2013 r. został wystawiony przez Bank (...) SA bankowy tytuł egzekucyjny na kwotę 2.294,25 zł tytułem należności głównej oraz odsetki.

/dowód : Bankowy tytuł egzekucyjny k. 65/

Uprawnienia wierzyciela Bank (...) SA zostały przeniesione na rzecz powoda P. (...) z siedzibą we W. w wyniku umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 26 listopada 2014 r.

/okoliczność bezsporna/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny – w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy – pozostawał między stronami bezsporny. Sąd ustalił go więc w oparciu o dokumenty przedstawione przez powoda, które nie były kwestionowane przez stronę przeciwną i nie budziły uzasadnionych wątpliwości Sądu.

Między stronami nie było sporu co do tego, że roszczenie dochodzone przez powoda jest roszczeniem powstałym z umowy o kartę kredytową natomiast spór dotyczył wysokości tego roszczenia i jego zasadności, a nadto czy roszczenie powoda może być skutecznie dochodzone, czy też uległo już przedawnieniu.

Przechodząc do zarzutu strony pozwanej jakoby doszło do przedawnienia dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia, należy wskazać, iż zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z akt sprawy powód wytoczył powództwo w dniu 17 kwietnia 2015 r. i z tą datą nastąpiła przerwa biegu przedawnienia. Przed nabyciem wierzytelności poprzednik prawny powoda podjął działania związane z dochodzeniem roszczenia. Został wydany bankowy tytuł wykonawczy, na który nadano klauzule wykonalności, wszczęto postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone wobec jego bezskuteczności. Spowodowało to przerwanie terminu przedawnienia który zaczął biec dopiero lutego 2014 r.

W tym stanie rzeczy uznać należy, iż roszczenie powoda, zarówno co do należności głównej jak i odsetek nie uległo przedawnieniu.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa. W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty w/w kwoty powinien wykazać zasadność obciążenia pozwanego fakturami na kwoty których dochodzi, charakter umowy jaka łączyła strony, jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponosić na rzecz poprzednika prawnego powoda oraz zasadność domagania się na podstawie tej umowy zapłaty kwoty takiej jak wskazana w pozwie od pozwanego. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponosić wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniechaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniechania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

W toku procesu podejmuje się działania i rozumowania zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. Udowodnienie faktów w świetle przepisów prawa cywilnego, zwłaszcza art. 6 k.c. polega na uznaniu przez Sąd za prawdziwe zdania o tym fakcie. Elementem istotnym jest więc wynik operacji myślowej dokonywanej przez sąd, a nie jedynie dowodzenie w znaczeniu formalnym sprowadzające się do przedstawienia dowodów przez stronę. Materialnoprawny aspekt zagadnienia onus probandi służy do kwalifikacji prawnej negatywnego wyniku postępowania dowodowego., rozumiane jako wskazanie wpływu nieudowodnienia pewnych faktów na wynik procesu. Zgodnie z art. 3 k.p.c.

obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W związku z powyższym należy uznać, iż wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności mogących, stosownie do treści art. 227 k.p.c., być przedmiotem dowodu.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód, ale nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwanego nie zwalnia powoda od wykazania sądowni, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Wobec zaprzeczenia przez pozwanego wysokości żądania należności na powodzie spoczywał obowiązek wykazania ich wysokości. Strona powodowa nie wykazała, sposobu wyliczenia należności dochodzonych w mniejszym postępowaniu w sposób, który umożliwiłby ich weryfikację. Poza słowem powoda, iż żądanie jest zasadne w takiej wysokości, brak jest wyliczeń w jaki sposób obliczono kwotę żądana przez powoda, od kiedy jest ona wymagalna i co wchodzi w jej skład i z jakiego tytułu.

Przewidziany zasadą ogólną art. 6 k.c. rozkład ciężaru dowodu wywiera oczywisty wpływ na to, kto powinien przedstawić dowody z których wynikała by wysokość i zasadność roszczenia powoda wywodzącego skutki prawne z umowy której treści nawet nie przedstawił.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był powód, Sąd w pkt II wyroku obciążył go kosztami procesu uznając je za uiszczone w całości.